

MRF 2024.40

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 30. januar 2024, j.nr. 22/02005

Stadfæstet Aalborg Kommunes påbud om sløjfning af E's egen boring og tilslutning til almen vandforsyning, da prøveanalyser viste koncentrationer for kvælstof på mellem 47 mg/L og 54 mg/L, og vandet blev anvendt til bl.a. hotel og restaurant. Omkostninger for tilslutning til almen vandforsyning på 100.000-130.000 kr. fandtes ikke i modstrid med proportionalitetsprincippet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede i 2020 (j.nr. 18/04964) Aalborg Kommunes påbud af 5. februar 2018 til E om at sikre forbedret vandkvalitet med hensyn til koncentration af kvælstof i indvundet vand fra egen boring på E's ejendom med herregårdsbebyggelse, der blev brugt som restaurant og hotel. Aalborg Kommune meddelte i januar 2022 påbud efter vandforsyningslovens § 36 til E om at sløjfe boringen og påbud efter § 29, stk. 3, afgørelse om at tilslutte ejendommen almen vandforsyning. Det var for afgørelsen lagt til grund, at indvindingen af vand blev anvendt til husholdningsbrug samt drift af restaurant og hotel og derfor var omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, litra c, vedr. vandkvalitetskrav for anden kommerciel aktivitet. Det fremgik herudover af afgørelsen, at prøveanalyser gennem perioden 2014-2020 udviste indhold af nitrat med koncentrationer på 52, 50, 53, 49, 47, 50, 50, 54 og 51 mg/L, og det på den baggrund var vurderet, at indholdet af nitrat på et stabilt niveau oversteg kvalitetskravet på 50 mg/L efter drikkevandsbekendtgørelsens bilag 1b. Endvidere fremgik det af afgørelsen, at Aalborg Kommune havde indhentet prisoverslag for etablering af ny boring på ejendommen, hvor prisen var vurderet til 100.000-130.000 kr., mens bidrag for tilslutning til almen vandforsyning ville andrage 75.000-120.000 kr. samt yderligere omkostninger til etablering af jordledning inden for skelgrænsen til ejendommen og omkostninger til sløjfning af boring. Afgørelsen blev påklaget af E, der

bl.a. gjorde gældende, at ved inddragelse af usikkerheden på 10 pct. for prøveanalyser var der ikke påvist en overskridelse af kvalitetskravet på 50 mg/L for nitrat, samt at anvendelsen af vandet havde karakter af fødevareraktivitet omfattet af undtagelsen for kvalitetskrav efter drikkevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede, at afgørelser om sløjfning af boringer for vandforsyningsanlæg efter vandforsyningslovens § 76, nr. 3, er undtaget klageadgang. Nævnet konstaterede, at indvindingen af vand ikke udelukkende fandt anvendelse for fødevareraktivitet, men også for egen husholdning og drift af restaurant og hotel. E's anvendelse af vandet var derfor ikke omfattet af undtagelsen fra kvalitetskrav efter drikkevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 3. Vedrørende kvalitetskrav bemærkede nævnet, at det fremgår af drikkevandsbekendtgørelsens bilag 1b, at ved vurderingen af, om kvalitetskrav er opfyldt, må måleusikkerheden ikke anvendes som ekstra tolerance. Nævnet lagde til grund, at der med prøveanalyserne forelå dokumentation for et stabilt forhøjet indhold af nitrat over en periode siden 2014, og at omkostningerne forbundet med at tilslutte ejendommen almen vandforsyning ikke kunne anses for uproportionale i forhold til forventede omkostninger forbundet med at etablere ny boring. På den baggrund fandt Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at afgørelsen var meddelt i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 29, stk. 3, hvorfor nævnet stadfæstede afgørelsen.

Stadfæstelse af påbud om tilslutning til almen vandforsyning i Aalborg Kommune

22/02005

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter vandforsyningslovens § 29, stk. 3, jf. § 75, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Aalborg Kommunes afgørelse af 12. januar 2022 om påbud om at lade ejendommen [A1], 9240 Nibe, tilslutte almen vandforsyning.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. vandforsyningslovens § 81, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 6. februar 2022 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- vandets kvalitet ikke er dårlig,
- overskridelsen af grænseværdien for nitratindhold ligger inden for måleusikkerheden,
- der er en tendens til fald i indholdet af nitrat i vandet,
- forureningen med nitrat kommer fra nærliggende dambrug, og at Aalborg Kommune ikke har forholdt sig til dette,
- vandkvaliteten kan forbedres ved at bore den eksisterende boring dybere, hvilket er en billigere løsning,
- klagers markvandingsboring vil kunne anvendes til forsyning af klagers ejendom i forhold til drikkevand,
- udgiften til tilslutning er uforholdsmæssig stor i forhold til vandkvaliteten,
- vandkvaliteten hos det almene vandværk er dårligere end i klagers boring, og
- der ikke er hjemmel til at meddele påbud om sløjfning af boringen, da den også anvendes til landsbrugsdriften på ejendommen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Aalborg Kommune meddelte den 5. februar 2018 i medfør af vandforsyningslovens § 62, stk. 1, påbud om, at ejendommen [A1], 9240 Nibe, senest den 1. juni 2018 skulle have en forbedret vandkvalitet, som overholdt grænseværdierne for nitrat.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæstede den 2. september 2020 afgørelsen.[4] Nævnet fandt indledningsvist, at klagers ejendom var omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, idet den anvendtes til restaurant- og hoteldrift.[5]

Videre konstaterede Miljø- og Fødevareklagenævnet, at vandet i den omhandlede vandforsyning overskred kvalitetskravet til nitrat i drikkevand, og at overskridelsen havde været stabil over en længere periode. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at nævnet var opmærksomt på, at vandprøven fra den 1. marts 2016 viste et indhold på 50 mg/l nitrat, hvilket var grænseværdien. Nævnet fandt dog, at der samlet set var tale om et mindre, men dog stabilt forhøjet indhold af nitrat over årene siden 2014.

Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt på den baggrund ikke anledning til at tilsidesætte Aalborg Kommunes faglige vurdering af, at drikkevandet skulle forbedres. Nævnet havde ved vurderingen af på den ene side den mindre overskridelse af indeholder af nitrat i drikkevandet og på den anden side de sundhedsmæssige risici ved indtagelse af vandet lagt vægt på, at der på ejendommen blev drevet en restaurant og et hotel, ligesom ejendommen delvist var udlejet, og at andre end ejendommens ejere derved indtog vandet. I den forbindelse bemærkede nævnet, at eftersom der på ejendommen blev drevet virksomhed af nævnte karakter, kunne det efter nævnets opfattelse ikke udelukkes, at der kunne være spædbørn, som fra tid til anden ville anvende vandet i kortere eller længerevarende tid.

Endvidere traf Aalborg Kommune den 26. august 2019 i medfør af drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 3, afgørelse om fastlæggelse af kontrolprogram for ejendommen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæstede den 2. september 2020 afgørelsen, idet nævnet bl.a. fandt, at der var tale om levering af vand til "anden kommerciel eller offentlig aktivitet", jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. nr. 1, litra c, idet ejendommen anvendes til restaurant- og/eller hoteldrift.[6]

2.2 Den påklagede afgørelse

Aalborg Kommune har den 12. januar 2022 i medfør af vandforsyningslovens § 29, stk. 3, meddelt påbud om tilslutning af ejendommen beliggende [A1], 9240 Nibe til [F1] inden den 31. marts 2022. Samtidig har kommunen i medfør af lovens § 36 meddelt påbud om at boring DGU nr. 34.3481 skal sløjfes inden den 30. april 2022.

Det fremgår af afgørelsen, at klagers ejendom er beliggende inden for [F1]s naturlige forsyningsområde. Videre fremgår det, at vandværket har oplyst, at de kan levere vand til klagers ejendom.

Endvidere fremgår det af afgørelsen, at vandforsyningsanlægget på ejendommen leverer vand til husholdningsbrug, restaurant- og hoteldrift samt flere udlejningsejendomme. Aalborg Kommune har i den forbindelse bemærket, at vandforsyningen, som er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, litra c, skal overholde kvalitetskravet for nitrat

på 50 mg/l, jf. bekendtgørelsens § 4. Videre har kommunen bemærket, at indholdet af nitrat fra 2014 til september 2020 er over grænseværdien i syv ud af otte prøver. Konkret fremgår det af afgørelsen, at nitratindholdet i vandet i perioden 9. november 2009 til 18. september 2020 er følgende:

9. november 2009 – 52 mg/l, 19. april 2010 – 50 mg/l, 17. marts 2011 – 53 mg/l, 3. oktober 2011 – 49 mg/l, 4. september 2012 – 47 mg/l, 1. marts 2013 – 50 mg/l, 10. september 2013 – 50 mg/l, 3. marts 2014 – 53 mg/l, 3. september 2014 – 52 mg/l, 16. september 2015 – 53 mg/l, 1. marts 2016 – 50 mg/l, 1. september 2016 – 54 mg/l, 20. marts 2017 – 51 mg/l og 18. september 2020 – 52 mg/l.

På den baggrund er det Aalborg Kommunes vurdering, at indholdet af nitrat ligger på et stabilt niveau over grænseværdien, og at drikkevandskvaliteten på ejendommen derfor skal forbedres. Kommunen har videre bemærket, at i det omfang, der kan vises dokumentation for, at nitratindholdet i drikkevandet er faldende, så det med rimelighed kan forventes, at nitratniveauet overholder drikkevandsbekendtgørelsens kvalitetskrav inden for en rimelig overskuelig årrække, kan beslutningen om forbedring af vandkvaliteten udsættes.

Aalborg Kommune har i sagen vurderet, at klagers ejendom vil kunne tilsluttes [F1] på rimelige vilkår. Kommunen har i den forbindelse oplyst, at drikkevandet fra vandværket overholde drikkevandsbekendtgørelsens kvalitetskrav, og at tilkoblingen vil koste mellem 75.000-120.000 kr. plus omkostninger til etablering af jordledningen på egen grund samt sløjfning af den eksisterende boring. Videre har kommunen bemærket, at der ved etablering af en ny boring, ikke er garanti for, at det lykkes at finde vand, der overholder kvalitetskravene for drikkevand. En ny boring vil ifølge kommunen skulle være dyb og koste det samme som en tilkobling til vandværket. Kommunen har indhentet et prisoverslag på en 50 m dyb boring ved to brøndborefirmaer, og disse vil ifølge overslaget koste 100.000-130.000 kr., hvortil der skal lægges omkostninger til sløjfning samt til fremtidige vandanalyser. Samlet er det kommunens vurdering, at etableringsomkostningerne ved tilslutning er både teknisk og økonomisk forsvarlige.

Videre har Aalborg Kommune oplyst, at den faktiske pris/tilslutningsafgift vil være i henhold til det på tidspunktet gældende takstblad.

Endelig fremgår det af afgørelsen, at klager den 14. oktober 2020 har søgt om tilladelse til etablering af en markvandings-/indvindingsboring på [A2], 9240 Nibe, og at denne boring primært skal anvendes til markvandning og sekundært til forsyning af husholdning, herunder [A1], 9240 Nibe. Videre fremgår det, at Aalborg Kommune den 17. juni 2021 har meddelt afslag på vandindvindingsstilladelsen til husholdning.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at drikkevandets kvalitet ikke er dårlig, idet målingerne med 10 % usikkerhed ikke viser et forhøjet nitratindhold. Ifølge klager er der ikke tale om et stigende nitratindhold i vandet, men derimod et område, der gennem målrettet reduktion af kvælstofgødsning ved omlægning af markerne til økologisk dyrkning er i fuld gang med at reducere tilledningen af nitrat. Klager har påpeget, at der allerede er sket et fald i nitratindholdet fra 2015 til 2016 på 5 % og fra september 2016 og et halvt år frem igen et fald på 5 %. Målingerne viser derfor ifølge klager at tiltagene virker. Videre har klager anført, at med måleusikkerheden på 10 % tillagt usikkerheden for årsudsving og indsamlingsmetode viser analyseresultaterne ikke at indholdet af nitrat er over 50 mg/l, eller at indholdet er stigende. Ifølge klager er der ikke belæg for at

påstå, at vandet i boringen har mere end 50 mg/l nitrat, eftersom fem af de seneste års analyse resultater er under 50 mg/l nitrat, og at gennemsnittet af målingerne ikke er signifikant over 50 mg/l.

Klager har endvidere anført, at der ingen saglig begrundelse er for at anse drikkevandet på ejendommen for sundhedsfarligt. Ifølge klager er grænsen på 50 mg/l nitrat alene vejledende, idet grænsen for sundhedsfare er på 100 mg/l. Klager har i forhold til sundhedsfaren henvist til uddrag af Miljøstyrelsens vejledning om kvalitetskrav til visse stoffer i drikkevandet.[Z] Videre har klager bemærket, at der i f.eks. spegepølse tillades en meget højere mængde af nitrat, samt at vandet fra boringen kun indtages sporadisk med under en halv liter pr. dag pr. beboer, hvorfor mængden af nitrat er under det målbare. Boringen leverer endvidere ifølge klager ikke vand til spædbørn.

Herudover har klager anført, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, idet det ikke fremgår, hvilken forurening, der kommer fra naboens dambrug. Ifølge klager har Aalborg Kommune gennem en årrække givet det opstrømsbeliggende dambrug tilladelse til at forurene klagers grund med næringssalte, herunder kvælstof. Ifølge klager afledes der forurenede vand fra dambruget til klagers voldgrav, der er beliggende 25 m fra boringen, samt til søen på klagers ejendom. Afledningen af vand henover klagers ejendom fra dambruger, er ifølge klager årsagen til det forhøjede nitratinhold i drikkevandet, hvilket kommunen ifølge klager er ansvarlig for, idet det er kommunen, der har godkendt dambruget. Endvidere har klager anført, at kommunen har forsømt at indføre en 300 meters BNBO beskyttelseszone omkring boringen.

Videre har klager anført, at den nye annoncerede miljøtilladelse til dambruger vil betyde en reducere af udledningen af kvælstof til alene 8 % af det hidtidige, hvilket ifølge klager vil løse problemet med kvælstof i klagers boring.

Klager har derudover anført, at Aalborg Kommune ikke har undersøgt andre muligheder for at reducere indholdet af nitrat. Ifølge klager vil det f.eks. medføre færre udgifter for klager at bore den eksisterende boring dybere.

Endvidere har klager anført, at klager råder over en anden boring til markvanding, der uden videre vil kunne benyttes til drikkevandsforsyning, uden at en ændring af boringen er nødvendig.

Herudover har klager anført, at der ikke er hjemmel i vandforsyningslovens § 29, stk. 3, til det meddelte påbud. Ifølge klager er Aalborg Kommune forpligtet til at tage hensyn til ejendommens forhold, hvilket ikke er sket.

Vandkvaliteten for de væsentligste indikatorer er endvidere ifølge klager bedre for ejendommens boring end for [F1], hvorfor tilslutningen ikke tjener et sundhedsmæssigt formål.

Derudover vil påbuddet ifølge klager medføre en uforholdsmæssig stor udgift. Klager har fremhævet, at regningen for tilslutning er anslået af Aalborg Kommune til 120.000 kr., hvortil der ifølge klager kommer øgede fremtidige udgifter til levering af vand, der kapitaliseret med 1 % rentefod udgør ca. 10 millioner kr. Beløbet skal ifølge klager betales af kommunen som ansvarlig.

Endelig er der ifølge klager ikke hjemmel til at påbyde sløjfning af den eksisterende boring, idet den tillige benyttes til ejendommens drift som landbrug.

Klager har den 8. marts 2022 supplerende anført, at der ikke er målt et nitratindhold over 50 mg/l siden 2020, hvilket viser, at klagers handlingsplan med at reducere anvendelsen af kvælstof i gårdens landbrug virker.

Endvidere har klager anført, at klagers virksomhed er en fødevareraktivitet, hvorfor klager er undtaget for kvalitetskravet, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 4.

Klager her herudover anført, at påbuddet strider imod lighedsprincippet, idet alle tilsvarende boringer i landet skal lukkes, hvis klagers boring skal lukkes, hvilket ikke er sket.

Aalborg Kommunes udlægning af drikkevandsbekendtgørelsen i forhold til usikkerhed i målingerne beror ifølge klager på en fejl. Måleusikkerheden betyder ifølge klager, at analyserne viser, at indholdet af nitrat i analyserne ikke indeholder over 50 mg/l nitrat.

Endelig har klager anført, at der er tale om ekspropriation, hvilket ikke er muligt, idet der ingen offentlig interesse er.

I forhold til det, som Aalborg Kommune har bemærket om vand fra dambruget til klagers voldgrav, har klager bemærket, at der ingen aftale er om, at klagers ejendom skal aftage forurenede vand fra dambruget. Landvæsenskommissionens afgørelse omhandler ifølge klager dambrugets tilladelse til at oppumpe grundvand. Ifølge klager er det positivt, at kommunen har givet tilsagn om at ville stoppe vandtilførslen af forurenede vand fra dambruget, hvorfor klager mener, at sagen er løst, idet dette sammen med handlingsplanen utvivlsomt må betyde, at nitratindholdet i vandet falder.

Klager har endvidere den 12. maj 2022 fremsendt analyseresultaterne fra en vandprøve fra den 21. april 2022. Analysen viser et nitratindhold på 51 mg/l. Ifølge klager viser dette, at klagers handlingsplan virker, og der er ifølge klager tale om et signifikant fald i nitratindholdet siden analysen fra september 2021 på 1 mg/l.

Videre har klager anført, at da Aalborg Kommunes tilladelse til udledning af nitrat fra nabodambruget til klagers drikkevandsboring er udløbet, og idet der ikke kan tildeles en ny, vil dette sammen med klagers egen handleplan betyde, at indholdet af nitrat i vandet må forventes at falde til nul i løbet af kort tid.

Endelig har klager anført, at klager anmoder Miljø- og Fødevarerklagenævnet om at stoppe forureningen af klagers drikkevand fra dambruget.

2.4 Aalborg Kommunes bemærkninger til klagen

Aalborg Kommune har den 17. februar 2022 i bemærkninger til klagen anført, at det er kommunens praksis, at når enkeltvandforsyningsanlæg ikke kan indvinde vand af en rimelig kvalitet, og det tekniske anlæg ikke er forbedret ved simple ændringer, skal ejendommen sluttes til almen vandforsyning. Klager har haft mulighed for at undersøge om det er muligt at forbedre vandkvaliteten ved simple ændringer efter påbuddet af 5. februar 2018, hvilket klager ikke har gjort, ligesom klager ifølge kommunen ikke ved analyseresultater har kunne dokumentere, at kvalitetskravet på 50 mg/l nitrat er overholdt.

Aalborg Kommune har endvidere bemærket, at der alene udarbejdes indsatsplaner for grundvandsbeskyttelse for almene vandforsyningsanlæg.

I forhold til forureningsfaren fra det nedstrømsbeliggende dambrug har Aalborg Kommune anført, at det i kommunens revurdering af dambrugets miljøgodkendelse er vurderet, at dambruget ikke medfører en risiko for en væsentlig påvirkning af grundvandet.

Om benyttelsen af en markboring som drikkevandsforsyning har Aalborg Kommune bemærket, at hvis klager ønsker dette, skal klager ansøge kommunen om tilladelse, idet boringen er beliggende i det naturlige forsyningsområde for en almen vandforsyning. Klager skal samtidig dokumentere, at vandet fra boringen overholder drikkevandskvalitetskravene.

Aalborg Kommune har endvidere anført, at måleusikkerheder ikke må anvendes som ekstra tolerance, jf. drikkevandsbekendtgørelsen. Kommunen har videre vurderet, at der ikke er fremvist dokumentation for, at nitratindholdet i drikkevandet er faldende, så det med rimelighed kan forventes, at nitratniveauet overholder drikkevandsbekendtgørelsens kvalitetskrav inden for en rimelig overskuelig årrække.

Om vandkvaliteten fra [F1] har Aalborg Kommune bemærket, at vandet overholder kravene i drikkevandsbekendtgørelsen.

I forhold til spørgsmålet om erstatning har Aalborg Kommune bemærket, at ifølge vandforsyningslovens § 30 har klager krav på erstatning for udgifterne ved tilslutning til almen vandforsyning, men at denne erstatning kan nedsættes eller bortfalde under hensyn til anlæggets alder, eller hvis vandkvaliteten f.eks. ikke er tilfredsstillende. I mangel af enighed fastsættes dette af taksationsmyndigheden, jf. lovens § 30, stk. 2.

Endelig har Aalborg Kommune anført, at årsagen til, at der ledes vand til klagers voldgrav fra dambruget er, at dambruget er forpligtet til dette, jf. en landvæsenskommissionskendelse fra den 24. januar 1959. Tilførslen af vand fra vandløb medfører ifølge kommunen en ekstra tilførsel af næringsstoffer til voldgraven, og dette uanset om vandet kommer direkte fra vandløbet eller fra et dambrug. Hvis klager ikke ønsker at modtage vand til voldgraven, har kommunen oplyst, at kommunen kan sørge for, at dette stopper. Klager skal dog ifølge kommunen samtidig sikre, at vandstanden i voldgraven, som er fredet, opretholdes på anden vis.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker indledningsvist, at afgørelse om påbud om sløjfning af en boring efter vandforsyningslovens § 36 ikke kan påklages til nævnet, jf. lovens § 76, nr. 3.

Efter vandforsyningslovens § 29, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et bestående alment vandværk, hvis tilslutning hertil findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i området eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. Såfremt taksterne for bidrag til vandforsyningsanlægget er fastsat eller godkendt af kommunen i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningsanlægget ske på grundlag af disse takster, medmindre kommunen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

I cirkulære om forskellige forhold vedrørende vandforsyning[8] er det beskrevet, at § 29, stk. 3, ved loven af 6. juni 1985 blev ændret således, at der også kan gives ejeren af en enkelt ejendom eller ejerne af nogle enkelte ejendomme pålæg om at slutte sig til et bestående

vandværk, hvis dette findes ønskeligt ud fra ejendommen eller ejendommens forhold. Dette vil blandt andet have betydning i tilfælde, hvor benyttelsen af en ejendoms vandforsyningsanlæg ønskes forbudt efter lovens § 62, f.eks. på grund af højt nitratindhold, men grundejeren værger sig ved at lade ejendommen slutte til en nærliggende vandværksledning.

Det følger af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis ved vandforsyningslovens administration, at det ligger inden for rammerne af en kommunes opgaver at tilstræbe, at ejendommene i kommunen skal forsynes med vand fra almene vandforsyningsanlæg.[9]

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger efter de i sagen foreliggende oplysninger til grund, at det omhandlede vandforsyningsanlæg foruden til klagers egen husholdning tillige leverer vand til restaurant- og hoteldrift samt udlejningsejendomme. Nævnet finder derfor, at indvindingsanlægget på ejendommen er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, litra c, om anden kommerciel eller offentlig aktivitet.

Af drikkevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det, at vand fra vandforsyningsanlæg, som leverer vand omfattet af kvalitetskrav efter bekendtgørelsen, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, skal overholde de kvalitetskrav, som er angivet i bilag 1 a-f. Kvalitetskravet for nitrat er 50 mg/l, jf. bekendtgørelsens bilag 1 b. Videre fremgår det af bilaget, at ved vurderingen af om kvalitetskrav er opfyldt, må måleusikkerhed ikke anvendes som ekstra tolerance.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i den forbindelse, at idet vandforsyningsanlægget leverer vand til anden kommerciel eller offentlig aktivitet finder kravene i drikkevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, anvendelse, uanset om anlægget samtidig forsyner en fødevarevirksomhed, som det ifølge klager er tilfældet. Nævnet finder det derfor ikke relevant at undersøge undtagelserne til kvalitetskravene i bekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3 for fødevarevirksomheder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at vandet i den omhandlede vandforsyning overskrider kvalitetskravet til nitrat i drikkevand, og at overskridelsen har været stabil over en længere periode startende fra 3. marts 2014. Det bemærkes i den forbindelse, at nævnet er opmærksomt på, at vandprøven fra 1. marts 2016 viste et indhold på 50 mg/l nitrat, hvilket er grænseværdien. Nævnet finder dog, at der samlet set er tale om et mindre, men dog et stabilt forhøjet indhold af nitrat over årene siden 2014. Nævnet er enig med Aalborg Kommune i, at måleusikkerheden i overensstemmelse med drikkevandsbekendtgørelsen ikke kan anvendes som en ekstra tolerance i forhold til vurderingen af om indholdet af nitrat er over eller under grænseværdien.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer endvidere, at klager ikke har opfyldt det af nævnet stadfæstede påbud om forbedring af vandkvaliteten på ejendommen, idet grænseværdierne for nitrat stadig er overskredet.

Videre finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at der ikke er anledning til at tilsidesætte Aalborg Kommunes faglige vurdering af, at der ikke er udsigt til at indholdet af nitrat i vandet er faldende, idet der ikke er noget i analyseresultaterne eller sagens omstændigheder i øvrigt, herunder i forhold til vand fra dambruget eller ændret landbrugsdrift, som konkret har vist, at dette er tilfældet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder herudover, at der er proportionalitet mellem den påviste vandkvalitet og de omkostninger klager vil blive pålagt ved at tilslutte ejendommen til almen vandforsyning, idet grænseværdierne for nitrat er overskredet. Videre finder nævnet, at den

almene vandforsyning kan levere vand på økonomisk rimelige vilkår, idet udgifterne til tilslutning efter det oplyste ligger på mellem 75.000-120.000 kr. plus omkostninger til etablering af jordledningen på egen grund, mens etablering af en dyb boring koster mellem 100.000-130.000 kr.

På baggrund af ovenstående finder Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at det er i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 29, stk. 3, at meddele påbud om tilslutning af ejendommen til almen vandforsyning.

Det af klager anførte om vandkvaliteten i vandet fra den almene vandforsyning kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet bemærker hertil, at kommunen fører tilsyn med at bl.a. kvalitetskravene til drikkevand overholdes, jf. vandforsyningslovens § 65.

Efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændring af afgørelsen.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Aalborg Kommunes afgørelse af 12. januar 2022 om påbud om at lade ejendommen [A1], 9240 Nibe, tilslutte almen vandforsyning.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022 om vandforsyning m.v. med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Sagsnr. 18/04964.

[5] Bekendtgørelse nr. 1023 af 29. juni 2023 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (nugældende).

[6] Sagsnr. 19/06761.

[7] Miljøstyrelsens vejledning nr. 60270 af 31. december 1984 om kvalitetskrav til visse stoffer i drikkevandet, <https://www.retsinformation.dk/eli/retsinfo/1984/60270> (<https://www.retsinformation.dk/eli/retsinfo/1984/60270>).

[8] Cirkulære nr. 82 af 11. juli 1986 om forskellige forhold vedrørende vandforsyning.

[9] Se f.eks. sag 18/05744 og sag 22/04190.

Sag:

22/02005

Dato:

30. januar 2024.

Emner:

Vandforsyningslo...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)